

ဆင်းရဲတွင်းက နက်လေတော့

ရေးသူ....Had3s (မောင်ဟိတ်)

သတိ - HIV/AIDS ကြောင့် သင့်ဘဝ လူညွန့်တုံးနိုင်သည် ...

ဤဇာတ်လမ်းသည် ... ကြမ်းသည် ... ညစ်ပတ်သည် ... ရိုင်းသည် ... လက်ရှိ ဖြစ်နေသည့် ပျက်နေသည့် ...
လူပတ်ဝန်းကျင်ကို ... မြင်အောင် ရေးထားသည် ... စိတ်ညစ်စေလိမ့်မည် ...

ဒီဇာတ်လမ်းလေးကို ... ဖတ်ဖြစ်ခဲ့ရင်လည်း ... ဘဝအခြေအနေကြောင့် ... အသွေးအသားကို ... ငွေကြေးနဲ့
ဖလှယ်လိုက်ရတဲ့ ... အေးတို့လို ... ရိုးရိုးသားသား ... လမ်းဘေးက မိန်းကလေးတွေကို ... (လော်လီဖောက်ပြား ...
လက်လက်ထ ... ဟိုဟာ ... ဆာနေတဲ့ ... ကြိုက်ကုန်းမတွေ မပါ ...) သားသမီးချင်း ... နမချင်းစာနာစိတ်လေးများ ...
မွေးဖွားရှင်သန်လာမယ်ဆိုရင် ... ကျွန်တော် အားထုတ်ရကျိုးနပ်ပါလိမ့်မည် ...

အိမ်မက်ဆိုးတွေကို ... ခဝါချဖို့ ... နလုံးသွေးကို မှင်ရည်ဖျော် ... ရင်နာစွာဖြင့် ... ပျော်တော်ဆက်သည် ...
မောင်ဟိတ်

ဤဇာတ်လမ်းကို ... ၂၉ ရက်၊ ဧပြီလ၊ ၂၀၁၁ တွင် ... မြန်မာဆိုက်ဘာမီဒီယာ (<http://mmcybermedia.com>) တွင်
စတင်တင်ဆက်သည်။

စကားလုံးဆိုတာ ... ခါးလိုပဲ ... ပြောတတ်ရင် ထက်တယ် ... အပြောခံရရင် ... ခါးထိုးခံရသလို ...
နလုံးသွေးစိမ်းရှင်ရှင် ... ထွက်တတ်တယ် ... ဟိုနေ့က ... ညီမလေး ယောက်ျား အိမ်သစ်တက်ပွဲ လုပ်တယ်
... အေး ... မသွားချင်ပါဘူး ... ရှက်တယ် ... သွားခိုင်းတာက ... အဖွား ... ညီမလေးဆီသွားလိုက်ပါတဲ့ ...
ထင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ ... ဧည့်ခံပုံလေးက ...

နင်က ပြည့်တန်ဆာပဲ ... နောက်တခါ ဒီအိမ်မလာနဲ့ ... ကြက်သရေတုံးတယ် ... အိမ်ယုတ်တယ်တဲ့ ...

တအူတုံဆင်း ... ညီအမတွေလေ ... ပြောရက်လိုက်တာ ... သူ ကျောင်းတက်တုန်းက ပိုက်ဆံ ...
ဘယ်ကရလဲ ... နေ့တိုင်းစားတဲ့ ထမင်း ဘယ်ကရလဲ ... အေး ... အရမ်း ဝမ်းနည်းတယ် ... စကားလုံးတွေ
နားထဲမှာ ပွဲတင်ထပ်နေတယ် ... နင်က ပြည့်တန်ဆာ ... ဟုတ်ပါတယ် ... အေးက ... ပြည့်တန်ဆာ ...
မကောင်းတဲ့မိန်းမ ... လမ်းပေါ်က မိန်းမ ... အေးတို့ ... လုပ်ငန်းခွင်က ... ပန်းဆိုးတန်းမှာ ...

ရုပ်ရှင်ရုံတွေမှာ ... ဟိုရပ် ... ဒီဇေး ... ဟိုလူခေါ် ... ဒီလူချ ... အသွေးအသားကို ... ခပ်ပေါပေါနဲ့
ရောင်းစားနေတဲ့ ... မိန်းမ ...

စိတ်က မပျော် ... အိပ်လို့လည်း မပျော် ... မကြာခဏ လန့်လို့ နိုးတယ် ... အိမ်မက်ဆိုး ... ဘဝဆိုတာ ...
ကောင်းတလှည့် ဆိုးတလှည့် တဲ့ ... အေး အတွက် ... အဆိုးတွေချည်း လာနေတယ် ... ဘယ်အချိန်မှ
ကောင်းတာလေး လာလေမလဲ ... အေး အကြောင်းကို ... ရင်ဖွင့်ရရင် ... ဆင်းရဲမွဲတေမှုက ... တရားခံလား
... မပြောတတ် ... အဖေက အရက်သမား ... အမေက ဆုံးပြီ ... အဘွားက အိပ်ယာထဲမှာ ပက်လက် ...
နေတာက တဲစုတ် ... ယိုင်နဲ့နဲ့ ... ညညဆို ... ကြယ်တွေ မြင်ရတယ် ... မိုးတွင်းဆို ... ပိုဆိုးပေါ့ ...
စားစရာလား ... အင်း ... ဆန်အိုးထဲမှာ ... ဆန်က မရှိ ... ညီမလေးက ... ငါးတန်း ... သင်ရိုးစာအုပ်
မဝယ်နိုင် ... ဗလာစာအုပ် ဝေးပေါ့ ... ကျောင်းစိမ်းလေးက နှစ်ထည် ... အနေအထားက စုတ်ပြတ် ...
အဖေကလည်း ... အားကိုးမရ ... တော်သေးသည် ... မူးလာရင် မရမ်းလို့ ... တရက်တော့ ...
အကြံကောင်းလေး ဝင်လာသည် ... သမီး ... ဟိုလူနဲ့ တညသွားအိပ်လိုက်တဲ့ ... အဖေမှာ
အရက်ဖိုးမရှိတော့ဘူးတဲ့ ... ရက်စက်လိုက်တာ ... အဖေရယ် ... မူးပြီးပြောနေတာလား ...
ကောင်းလိုက်တဲ့အကြံ ... သမီးကို ဖာဇာတ်သွင်း ... သူကတော့ ... အပြတ်မူးမယ်ပေါ့ ... အိမ်က ဆန်အိုး
ပြည့်အောင် မရှာပဲ ... အချိန်တိုင်း မူးနေတာ ... အကြံကောင်းကတော့ ထွက်တယ် ...

ပြန်မတွေးချင်ဘူး ... ရင်နာတယ် ... ရာသီလာစ ... တခါ နှစ်ခါ ... လေးငါးခါပေါ့ ... ဖြူဖြူစင်စင် ဘဝလေး
... အဆုံးသတ်လိုက်တယ် ... ညစ်နွမ်းသွားတယ် ... ပွန်းပဲ့သွားတယ် ... ပျက်စီးသွားတယ် ...
အရက်ခိုးဝေတဲ့ ... မျက်နှာ ... တဏှာခိုးဝေတဲ့ အပြော ... အို ... အရသာခံပြီးပြောရမယ်ဆိုရင် ကောင်းဘူး
... ကြောက်လိုက်တာလွန်ပါရော ... ချွတ်ခိုင်းတယ် ... နမ်းတယ် ... ကိုင်တယ် ... နယ်တယ် ...
အရသာခံတယ် ... အေးကတော့ ... အသတ်ခံရခါနီး ဝက်လေးလို ... တအီးအီးနဲ့ ... သူကတော့ ...
ဒီအသံကို ... တဏှာခံတယ် ... သိပ်သဘောကျတယ် ... ကလိတယ် ... ရိတယ် ... ဆွတယ် ... နယ်တယ်
... အေး ... ငိုတယ် ... သူဟာ ဝင်လာတယ် ... မဆန့်ဘူး ... အတင်းထည့်တယ် ... မရဘူး ...
ပေါင်ဖြူခိုင်းတယ် ... အေးမှာ အရှက်တရားဆိုတာ မရှိတော့ဘူး ... ပျောက်သွားတယ် ... မညှာတာပါဘူး ...
မဝင်တာကို အတင်းထည့်တယ် ... ပွန်းတယ် ... အောင့်တယ် ... ခံရခက်တယ် ... အော်လွန်းတော့ ...
ပါးစပ်ကို ပိတ် ... အတင်းချုပ်ပြီး ... အတင်းဆောင့်ထည့်တယ် ... ဝင်ပြီပေါ့ ... နာတယ် ... အရမ်းနာတယ်
... သေလောက်အောင်နာတယ် ... ဘယ်တော့မှ မမေ့ဘူး ... သေနာကြီး ... အာဟာရ ...

မခံနိုင်ဘူး ... အတင်းဆောင့်တယ် ... ရုန်းတယ် ... မရဘူး ... ပိုဆောင့်တယ် ... အေး ... မောလာတယ် ...
မခံနိုင်ဘူး ... တောင်းပန်ပါတယ် ... မလုပ်ပါနဲ့ ... ဘယ်တော့မှ မပြောဘူး ... စိတ်ချ ...
သူများပိုက်ဆံယူပြီးမှ ... တန်ရာတန်ကြေးတော့ ပြန်ပေးဆပ်ရမှာပေါ့ ... ခံ ... အေးရေ ...
အံ့ကြိတ်သာခံပေတော့ ... အိုးကွဲအောင် ... ဆောင့်လည်း ... ခံရမှာပဲ ... အေးမှ ပိုက်ဆံမရှိတာ ...
လူတွေမှာ အကြင်နာတရား မရှိပါလား ... သမီးအရွယ်ကို ... ပြကွဲနေအောင် ... ဆော်တယ် ...
အားရအောင် ဆော်တယ် ... သွေးအလူးလူးနဲ့ ... မိန်းကလေးကို ... သနားမယ်များထင်နေလား ...

သွေးထွက်လေ ... ပိုဆော်လေပဲ ... ခံရတဲ့သူကတော့ ... လိမ့်နေတာပဲ ... လုပ်တဲ့လူကတော့ ...
ကောင်းလိုက်တာတဲ့ ... ဘာကောင်းတာလဲ ... ထို့ ...

နည်းနည်းတောင့်လို့ တော်သေးတယ် ... ခပ်သေးသေးဆို ... ခါးရိုးကျိုးမလားမသိပါဘူး ...
အရမ်းဆောင့်တာ ... အရမ်းနာတယ် ... အထဲမှာ ... အသားဆိုင်တွေ ... ပွန်းပဲ့ကုန်တာ ... စပ်ဖျင်းဖျင်းနဲ့ ...
သေလောက်အောင်နာတယ် ... အဝင်လည်းနာတယ် ... အထွက်လည်း နာတယ် ... ဒီကြားထဲ ...
အမွေခံရတယ် ... အေး ... သေတော့မယ် ... သေချင်တယ် ... သေသွားလိုက်ချင်တယ် ... အရှက်လည်း
မရှိတော့ဘူး ... သိက္ခာလည်း မရှိတော့ဘူး ... ဘာမှ မရှိတော့ဘူး ... စောင်လေးကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ပြီး ...
ခံတယ် .. အံ့ကြိတ်ပြီးခံတယ် ... သူလည်း ပေးရတာနဲ့ ... တန်အောင်ယူတယ် ... ယူပါ ... တခုလိုရင် တခု
ပေးဆပ်ရမှာပေါ့ ... အေး ဝမ်းနည်းတယ် ... တခါပြီးတော့ ... နောက်တခါ ... အေး ... မလှုပ်နိုင်တော့ဘူး ...
အပေါ်က လုပ်တယ် ... အောက်ကလုပ်တယ် ... ခုတင်စောင်းမှာ ... ဖင်ကုန်းခိုင်းတယ် ... အမျိုးစုံပဲ ...
ငှားတွေမှာ အားမရှိတော့ဘူး ... ခေါင်းက မူးနေတယ် ... ဒီလိုနဲ့ မနက်မိုးလင်းသွားတယ် ... အေး ...
ခွေးသေကောင်လေးကို ... ကုတင်ပေါ်မှာ ပက်လက် ... အေး ... အိမ်ကို လေးဘက်ထောက်ပြီး
ပြန်ရတော့မယ် ... အားမှမရှိတာ ... သူကတော့ တော်တော် အားရနေတယ် ... အရမ်းကောင်းတယ်တဲ့ ...
တကယ်ပါ ... ဘာခံစားချက်မှ မရှိတော့ဘူး ... ဒီဘဝရောက်မှ ... မျှော်လင့်ချက်တွေ ...
အကုန်ပျောက်သွားတယ် ... စိတ်ညစ်တယ် ..

အေး ရလိုက်တာက ... ဆန်အိုးထဲမှာ ဆန်တွေ ပြည့်သွားတယ် ... လမ်းထိပ်က ကုန်စုံဆိုင်က အကြွေး
ရှင်းသွားတယ် ... အိမ်လေးက အမိုးအကာ လုံသွားတယ် ... အဲဒီနေ့က ... ဝက်သားချက်တယ် ...
ညီမလေးက ပျော်နေတယ် ... အေးက ... ငိုနေတယ် ... အဖေက ပိုမူးတယ် ... အေး ... ရှက်တယ် ...
ဝမ်းနည်းတယ် ... အေး စိတ်ထဲကို ... သံ တချောင်း ခပ်ပြင်းပြင်း ရိုက်ထည့်ပစ်လိုက်တယ် ... ငွေ ...

ငွေ ... အေးမှားတယ် ... မှန်တယ် ... စဉ်းစားရင်း ... ငိုလိုက် ... ဖြေသိမ့်လိုက်နဲ့ ... တလကျော်တော့ ...
ကုန်ပြီလေ ... ဆန်အိုးထဲမှာ ဆန်မရှိတော့ဘူး ... ထုံးစံအတိုင်း ... ဒုံရင်းပေါ့ ... စိတ်နာတယ် ... အေး ...
မလုပ်ချင်ဘူး ... အဆီပြန်နေတဲ့မျက်နှာ ... မချိမဆန့် ... ဝေဒနာ ... ဒါတွေ ... ဘယ်သူသိမှာလဲ ...
အတွင်းကြိတ်မွေခံရတဲ့ ... ဝေဒနာ ... အို ... လမ်းတောင် ... မလျှောက်နိုင်ဘူး ... ဟင်း ...

လူပွဲစားက ... သွေးသားရောင်းဖို့ ... လာစပ်တယ် ... အမျိုးကောင်း ... လူကြီးတဲ့ ... ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးတွေ
ရထားတယ်တဲ့ ... ကျိုကျိတ်က ချမ်းသာတယ်တဲ့ ... ဟုတ်တော့ဟုတ်တယ် ... အမျိုးကောင်းတယ် ... ထို့
... နည်းတဲ့ ဟာကြီး မဟုတ်ဘူး ... ထို့ ... ဒီလူအိုကျားက ... ပိုကြမ်းတယ် ... အတင်းနမ်းတယ် ...
အတင်းနယ်တယ် ... ညှစ်တယ် ... အေး ... အံ့ကြိတ်တယ် ... ခံတယ် ... နာတယ် ... မအော်မချင်း
ညှစ်တယ် ... အေး ... အော်တယ် ... ငြီးတယ် ... အို ... ပိုဆိုးတယ် ... နာလေ ... ပိုလုပ်လေ ...
တောင်းပန်လွန်းတော့ ... စုပ်ပေးရမယ်တဲ့ ... တောက် ... အေး ... နှုတ်ခမ်းကို ... တင်းနေအောင်
ကိုက်ထားပြီး ... စဉ်းစားတယ် ... ပါးထချပစ်လိုက်ရမလား ... သမီးအရွယ်ကို ... စုပ်ခိုင်းတယ် ... သူက

ဖီးခံမယ် ... အေးက ... သေးပေါက်တဲ့ဟာကို ... စုပ်ပေးရမယ် ... တော်ပါ ... ရွံတယ် ... အေး အဝတ်တွေ
ကောက်ဝတ်တယ် ... ပြန်တော့မယ်လုပ်တော့ ... မရဘူးတဲ့ ... ပိုက်ဆံတွေ ပေးပြီးပြီတဲ့ ...
တန်ရာတန်ကြေး ... လုပ်ပေးရမယ်တဲ့ ... မညစ်ပတ်နဲ့တဲ့ ... အော် ... ညစ်ပတ်တာက ဘယ်သူလဲ ...
စုပ်ခိုင်းတာက ... ဘယ်သူလဲ ... ရွံစရာကြီး ...

ဖောင်းကနဲ ... ပါးချခံရသည် ... လူကို လည်ထွက်သွားတာပဲ ... ကျောင်းဒကာ ... မြို့မျက်နှာဖုံးက ...
တကုာစီးနေတော့ ... ကြမ်းတော့သည် ... ဒဿဂိရိလို ... ခေါင်းဆယ်လုံးနဲ့ နမ်းသည် ... မုန်ယိုတာများ ...
လူကို ရစရာမရှိ ... မျက်နှာဖုံးကြီး ကွာကျသွားတယ် ... အေး မှတ်မိတယ် ... အဲဒီညက ...
နာဂစ်ထက်ဆိုးတဲ့ည ... သေလောက်အောင် မှတ်မိတယ် ... လူကို ... ဆက်ဆံတာများ ... အို ...
အေးဘဝက ... ခွေးထက်တောင် ... နိမ့်ပါလား ... ရိုက်တယ် ... နက်တယ် ... ချတယ် ... ဆော်ခံရတယ် ...
မျက်နှာတွေလည်း ယောင်လို့ ... ပေါင်ကြားကလည်း ... ယောင်လို့ ... ကိုင်းလို့ ... ပေါင်းရင်းတွေမှာ ...
အညိုတွေ စွဲနေတယ် ... ရင်သားမှာ ... လက်ရာကြီးတွေ ထင်ကျန်ခဲ့တယ် ... မှတ်ပြီလား ကောင်မတဲ့ ...

အေး ... မငိုနိုင်တော့ဘူး ... အေး ... သေချင်တယ် ... သတ်သေချင်တယ် ... ဘဝက အရမ်းဆိုးတယ် ...
ကြုံရတဲ့လူတွေက ... လူမဆန်ဘူး ... ပြောတော့ လူကြီးလူကောင်း ... လုပ်တာက ... ခွေးသာသာ ... အို ...
ခွေးမဟုတ်ဘူး ... လူတိရစ္ဆာန် ... အေး ... အသံတိတ် ... ဆဲနေတယ် ... ရင်ထဲမှာ ... ကျိန်ဆဲတယ် ...
ဆောင့်တယ် ... ပြကွဲနေအောင် ဆောင့်ခံရတယ် ... ခုတင်စောင်းမှာ ... ဖင်ထောင်ပြီး ... နောက်ကနေ
ဆော်တာ ... အို ... အသဲခိုက်မတတ် ... နာတယ် ... အို ... အော်တာပေါ့ ... အကျယ်ကြီး ... အော်တဲ့ ...
ဘယ်သူမှ မကြားအောင် ... ဒီအခန်းက ... အလုံခန်း ...

အမျိုးကောင်း ... လူကြီး ... ဆောင့်တိုင်း ... အေး ... အရှေ့ကို ... တပေလောက်ရွေ့သွားတယ် ...
ရန်းမရအောင် ... ခါးကို ... အတင်းဖိပြီး ... ဆောင့်တယ် ... ပက်စက်တယ် ... ရက်စက်တယ် ... ကျား ...
သွေးဆာနေတဲ့ ကျား ကိုက်ခံရတောင် ... ဒီလောက်နာမှာမဟုတ်ဘူး ... အချိန်ရယ် ... ကုန်ပါတော့ ...
မိုးရယ် ... လင်းပါတော့ ... ရှိကြီးခိုးပါတယ် ... ငိုတာပေါ့ ... မျက်ရည်တောင် မထွက်တော့ဘူး ...
အားမရှိတော့လို့ ... ဒီလိုနဲ့ ... မိုးလင်းသွားတယ် ... အေး ... မျက်စိ မဖွင့်နိုင်တော့ဘူး ... လုပ်ချင်သလိုသာ
လုပ်တော့ ... ဒါတောင် ... သိပ်မကျေနပ် ... အားမရဘူးတဲ့ ... ဆက်ဆံရေး မကောင်းဘူးတဲ့ ...

အဘွားက ... မသိ ... အေး ... နယ်မှာ အလုပ်ရတယ်လို့ .. ညာထားတယ် ... သူ သိရင် ... ရင်ကျိုးမှာ ...
အဘွားကို ... ချစ်တယ် ... အေးကြောင့် စိတ်မညစ်စေချင်ဘူး ... အေး ... ရောက်နေတာက ... ဘိ ...
အိမ်ကြီးထဲမှာ အခန်းလေးတွေ ကန့်ထားတယ် ... တယောက်တခန်းနေ ... မွေယာရှိတယ် ... ဘေးမှာ
မှန်တင်ခုံရှိတယ် ... အပြင်မထွက်ရ ... မနက်စောစောထ ... သန့်ရှင်းရေးလုပ် ... ကျွေးတာစား ...
ဧည့်သည်လာရင် ... အားလုံး ... ထွက်ပြရတယ် ... ကိုယ့်ကို ... ကြိုက်လို့ ... ခေါ်ရင် ... နာရီဝက် ...
နေရတယ် ... အခန်းထဲ ခေါ်လာတယ် ... တံခါးပိတ် ... အင်္ကျီချွတ် ... လုပ် ... လုပ်သမျှ ခံ ...
ပြီးရင်ထွက်တော့ ... နောက်တယောက် ...

အေးနဲ့ ဘဝတူ ငါးယောက်ရှိတယ် ... အေးပါရင် ခြောက်ယောက် ... အေးကို ... သူတို့ ကြည့်မရ ...
စကားမပြော ... အေးက ... အသစ်ကိုး ... ပါကင်ကျလေ ... ဧည့်သည်လာတိုင်း ... အေးကို ပဲ ရွေးတယ် ...
အငယ်ဆုံးကိုး ... လာလိုက်တဲ့ ယောက်ျားတွေ ... ပုံနေတာပဲ ... တခါတလေ ... လူကျတဲ့ ရက်မျိုးဆို ...
သေးတောင် ပေါက်လို့မရဘူး ... တယောက်ကို ... ၁ ထောင် ရတယ် ... အဲဒီလက ... အေး ... ၃၀၀
ကျော်တယ် ... တယောက်ကို ... ၁ ထောင် ... ဆယ်ယောက်ကို ... ၁ သောင်း ... ၁၀၀ ကို ... ၁ သိန်း ...
၃၀၀ ဆိုတော့ ... ၃ သိန်းကျော်ရတယ် ... လူလည်း ... မျော့မျော့ပဲ ကျန်တယ် ...

အေးကို ... ဘယ်သူမှ မခေါ်ချင်ကြဘူး ... ရေချိုးရင်လည်း ... မဲ့ကြရွံ့ကျတယ် ... အေး စိတ်ညစ်တယ် ...
အေးကလည်း ... အေးပဲ ... မပြုံးနိုင်ဘူး ... ခပ်တည်တည်ပဲ ... ရင်ထဲမှာ ငိုနေတာ ... သူတို့မှ မသိတာ ...
သူတို့ကတော့ ... အသားကျသွားပြီ ... ပျော်နေပြီ ... ရီနေပြီ ... ဧည့်သည်လာရင် ... တခပ်ခပ်ရီသံက ...
အခန်းပြင်ကို ... လှုံ့ကျနေသည် ... ရီစားသည် ... ချူစားသည် ... အေး ... မလိုချင်ပါဘူး ... မလုပ်ချင်ဘူး
... ချူမစားချင်ဘူး ... သဒ္ဓါလို့ ပေးတာပဲ ယူတယ် ... တချို့ကလည်း ... သဘောကောင်းတယ် ...
တချို့ကလည်း သဘောဆိုးတယ် ...

ညဘက်လည်း ကောင်းကောင်း အိပ်ရမယ် မထင်နဲ့ ... တညလုံး နေတဲ့လူမျိုး ... ရှိတယ် ... တညလုံး ...
လုပ်တာ ... ဒါမျိုးနဲ့ တွေ့ရင် ... ဖတ်ဖတ်ကို မောရော ... အိပ်ရေးလည်းပျက်ရော ... အထိန်းတော် ....
ဒေါ်ကုလားမ ... ကတော့ ... ဝမ်းတွေသာလို့ ... သုံးဆလောက် ပိုရတာကိုး ... အေးကတော့ ... နှာခေါင်းကို
... တွန့်လို့ ...

အော်ဒါ ... အပြင်မှာ လိုက်အိပ်ဖို့ ... ခေါ်တယ် ... အေး လိုက်ရတယ် ... ဒေါ်ကုလားမကို ... ပိုက်ဆံ ...
အစည်းလိုက် ... ပေးသွားတယ် ... အင်း ... ငါတော့ သေပြီနဲ့ တူတယ် ... အေး ... ပိုက်ဆံရမှာ ...
တော်တော်ကြောက်လာတယ် ... ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ ... လေးယောက် ... အိုး ...
ခွေးလေးကောင်ကြားရောက်တဲ့ ... အမဲရိုးလိုပဲ ... အလှအယက် ...

တယောက်ပြီးတော့ ... နောက်တယောက် ...
နောက်တယောက်ပြီးတော့ ... နောက်တယောက် ...
နောက်တယောက်ပြီးတော့ ... နောက်တယောက် ...

အိုး ... အေး ... ဖတ်ဖတ်ကို မောရော ... ခေါင်းတောင် ကိုက်တယ် ... မောလို့ အသက်ရှူဖို့လုပ်တုန်း ...
လုပ်ပြန်ပြီ ... တယောက် ... လေးယောက် ပတ်ချာလည် ... ဆော်တာ ... ခံပေါ့ ... မိုးအလင်းပေါ့ ...
တယောက်က ... အောက်ကိုလုပ်ရင် ... တယောက်က ... အပေါ်က ဟာကို ... ကိုင်တယ် ... ညှစ်တယ် ...
လေးယောက်လုံး ... မူးနေတော့ ... ညှစ်တီးညှစ်ပတ်တွေ အားကြီးပြောတယ် ...

ခြောက်လလောက်နေတော့ ... အေး ... ဘိ မှာ မနေတော့ဘူး ... စာတတ်သွားပြီ ... ကိုယ့်ဟာကိုယ်

လုပ်စားမယ် ... နားစွင့်ထားတယ် ... လာတဲ့လူတွေကို ... မေးစမ်းထားတယ် ... သွားမယ် ...
ပန်းဆိုးတန်းကို ...
သေချင်တဲ့ကျား ... တောပြောင်း ... မှန်လိုက်တာရှင် ... မှန်လိုက်တာ ...

ပန်းဆိုးတန်းမှာ ... အထိန်းရှိတယ် ... အုပ်ထန်းခ ... ၁၀၀၀ ပေးရမယ် ... လူမိုက်ရှိတယ် ... စောင့်ရှောက်ခ
... ၁၀၀၀ ပေးရမယ် ... အေးက သုံးထောင်ရမယ် ... တခါနေရင် ... ၅၀၀၀ ...

သွားရတာ ... အရမ်းဝေးတယ် ... ပန်းဆိုးတန်းရောက်ရင် ... ဟိုငေးဒီငေး ... ဟိုကြည့်ဒီကြည့် ...
လာခေါ်ရင် ... လိုက်သွား ... တည်းခိုခန်း ... နာရီဝက် ... တခါနေ ... ပြန်ဆင်းလာ ... လူမျိုးကို စုံနေတာပဲ
... ခပ်ငယ်ငယ်လည်း လာတယ် ... ခပ်ကြီးကြီး အဘလည်း ... လာတယ် ... ဟိုလူလည်း လာတယ် ...
ဒီလူလည်း ... လာတယ် ... အေးကို ခေါ်ရင် ... လိုက်သွားတယ် ...

နေ့ခင်း ... ထမင်းကြော်စားတယ် ... အအေးသောက်တယ် ... အေး ပိုက်ဆံ စုနေတယ် ... အေး ...
မဖြုန်းချင်ဘူး ... စိတ်ညစ်တာလည်း ... ညစ်တာပေါ့ ... လူတွေရဲ့ အကြည့်ကို မုန်းတယ် ... ဟုတ်ပါတယ်
... အေးက ... မကောင်းတဲ့ မိန်းမပဲလေ ... အထင်သေးမှာပေါ့ ... တခါတလေလည်း ...
စိတ်လွတ်လက်လွတ် ... မုန့်တွေ ဝယ်စားပစ်လိုက်တယ် ... အဝတ်အစားကောင်းကောင်းတွေ ဝယ်တယ် ...
ဖြုန်းတယ် ... ဟင့်အင်း ... နောက်နေ့ မဖြုန်းတော့ဘူး ... အနာခံပြီး ရှာထားတဲ့ ပိုက်ဆံ ... အေး
မသုံးရဘူး ... အဝတ်ကောင်းကောင်းဝတ်တော့ ... သူများတွေ ကြားထဲမှာ နည်းနည်းတော့
ထင်ပေါ်တာပေါ့ ...
ဖင်ပေါ်တာတော့ မဝတ်ချင်ဘူး ... ရှက်တယ် ... ခပ် ... ခပ် ...

ရီတော့ရီရတယ် ... ယောက်ျားတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ... အေးမှာ ခံစားချက် မရှိတော့ဘူး ... ရွံတယ် ...
မုန်းတယ် ... တခါတလေတော့လည်း ... ရိုးစားတယောက်လောက်တော့ ... လိုချင်တယ် ... ခပ် ... ခပ် ...
အာ ... ရှုပ်ပါတယ် ... ယောက်ျားဆိုတာ ... ကောင်းကို မကောင်းတာ ...

ရုပ်ရှင်ရုံထဲခေါ်လည်း ... လိုက်ရတယ် ... ဟိုကိုင်ဒီကိုင် ... ၃၀၀၀ ရတယ် ... ကုလားကားက အရှည်ကြီး ...
တော်တော်ကြာတယ် ... လုပ်ပေးရတာလည်း ... အကြာကြီး ... လက်ကို ညောင်းနေတာပဲ ...
ကုလားကားကို ... မကြိုက်ဘူး ... တိုင်ပတ်ပြီးကနေတာ ... တော်တော်ဆိုးတယ် ...
သူတို့ကတာအရေးမကြီးဘူး ... တကိုယ်လုံး ဗွစာကိုကြကုန်ပြီ ... နှိုက်တယ် ... ကိုင်တယ် ... စို့တယ် ...
ညှစ်တယ် ... အို ... စုံနေတာပဲ ... ယောက်ျားတွေက ... တန်အောင်တော့ လုပ်ကြတယ် ...

ဘာလိုလိုနဲ့ ... ညီမလေးတောင် ... ဆယ်တန်းရောက်တော့မယ် ... အိမ်က ... တော်တော်လေး
ချောင်လည်လာတယ် ... အသွားလည်း ... တော်တော် နေကောင်းလာတယ် ... အဖေက ...
အရက်မသောက်တော့ဘူး ... အေးကို သနားလို့တဲ့ ... အရက်ကို ဖြတ်တယ် ... မသောက်တော့ဘူး ...

ဘယ်ခံနိုင်မလဲ ... ဒီလောက် နှစ်နဲ့ ချီပြီး သောက်နေတာ ... အသည်းက ... ဇကာပေါက် ဖြစ်နေရောပေါ့ ...
သနားပါတယ် ... ဖြေးဖြေးလျှော့သောက်လို့ ...

ပန်းဆိုးတန်းမှာ လုပ်တာ ... ကောင်းတော့ ကောင်းပါရဲ့ ... ဝင်ငွေလည်း မဆိုးပါဘူး ... ဒါပေမယ့် ... အေး
... မနေတတ်ဘူး ... မြို့လည်ကောင် ... ရုပ်ရှင်ရုံတွေ နားမှာဆိုတော့ ... လူတွေက ရှုပ်ယှက်ခတ်နေတယ်
... မကြိုက်ဘူး ... မျက်လုံးတွေကို ... အေး မကြိုက်ဘူး ... အကြည့်တွေကို ... အေးမကြိုက်ဘူး ...
အထင်သေးသလိုလို ... ဘာလိုလို ... ဟုတ်သားပဲ ... နင်က ... ဖာသည်ပဲ ... အထင်သေးမှာပေါ့ ...
စိတ်ကိုလျှော့လိုက်တယ် ... ရဲတွေဘာတွေ ... ကင်းလှည့်လာရင် ... အေးတို့က ... နေစရာ မရှိ ... ဟိုနေရာ
ပုန်းရတော့မလိုလို ... ဒီနေရာ ပုန်းရတော့မလိုလို ... မရင်ဆိုင်ရဲ ... အလင်းကလူနဲ့ .. အမှောင်ကလူ ...
မတူဘူးလေ ...

လာပါတယ် ... ကောင်မလေးတွေ ... အတွဲလေးတွေကိုယ်စီနဲ့ ... ရုပ်ရှင်လာကြည့်ကြတယ် ... ကဲကြတယ်
... ကလိကြတယ် ... ပျော်ကြတယ် ... ဟုတ်တာပေါ့ ... ချစ်သူနဲ့ ကလူကျီစယ်တော့ ... ပျော်မှာပေါ့ ...
အေးတို့ကျတော့ ... မပျော်ဘူး ... ပိုက်ဆံရပေမယ့် ... မပျော်ဘူး ... အလိုက်အထိုက် နေရတယ် ...
စိတ်ညစ်တယ် ... ဟင်း ... အေးလည်း ... ရိုးစားတယောက်လောက်တော့ လိုချင်ပါတယ် ... ခစ် ... ခစ် ...
အပျော်ပေါ့ ...

တခြားဘယ်မှာ ကောင်းမလဲ ... အင်းယားကန် ... ဟုတ်ပြီ ... ဟိုနေ့က ... သီတာလာပြောသွားတယ် ...
အင်းယားကန် ... ငါးမိုင် မှတ်တိုင်တွေမှာ အလုပ်ကောင်းတယ်တဲ့ ... ကိုယ်ရကိုယ်ယူပဲ ... အခြေအနေတော့
ကြည့် ... အစောင့်အရှောက်မရှိဘူး ... မှတ်တိုင်မှာ စောင့်နေ ... လာသမျှ ကား လျှောက်ငေး ...
ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ရပ်ရင် ... သွားလိုက် ... ဈေးပြော ... သေသေချာချာပြော ... ဈေးတည့်ရင် ... လိုက်သွား
... ပြီးရင် ... ပြန်လာ ...

အေး ... တရက် ... ခြောက်မိုင်ဘက်ကို ... ထွက်လာတယ် ... မတူဘူး ... လူနည်းတယ် ... မှတ်တိုင်မှာ
ထိုင်စောင့်နေ ... မတ်တပ်ရပ်စောင့်နေ ... ကားတွေက ... ဖြတ်သွားတယ် ... ကြည့်ကြတယ် ...
တချို့ကလည်း ... လှောင်ကြတယ် ... ပြုံးစိစိနဲ့ ... ဟော ... ဒီကားက ... ဖြတ်တာ နှစ်ခါရှိပြီ ...
ဆူဇူကီးကားသေးသေးလေး ... အမည်းရောင် ... လူငယ်ပဲ ... မဟုတ်ဘူး ... လူငယ်ပုံစံဖမ်းထားတဲ့ ...
လူကြီး ... နာဘူးကြီးပေါ့ .. ခစ် ... ခစ် ...

မှတ်တိုင် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ သွားရပ်တယ် ... ဘယ်လောက်လဲ ... တခါနေရင် ... ၈၀၀၀ ... အိုကေ ... တက်
... အေး လိုက်သွားတယ် ... တည်းခိုခန်းက ... ဆက်ရှင်နဲ့ ... တနာရီ ... ခြောက်ထောင် ... လာကြတယ် ...
တခြားအတွဲတွေလည်း ... လာကြတယ် ... ငယ်ငယ်လေးတွေ ... လက်ခံတယ် ... အမေးအမြန်းမရှိဘူး ...
အော် ... သနားပါတယ် ... မိန်းကလေးတွေ ပျက်စီးနေပြီ ... ကျောင်းတက်တဲ့အရွယ်မှာ ...
တည်းခိုခန်းရောက်နေတယ် ... ငယ်ငယ်လေးနဲ့ .. ဆရာမကြီးတွေ ဖြစ်နေပြီ ...

ဒီလူကြီးလည်း ... ကဲတာပဲ ... အခန်းထဲရောက်တာနဲ့ ... လျှောက်နမ်းတယ် ... အေးလည်း ... အလိုက်သင့်
နမ်းတယ် ... သူ့ဟာက ... ပုဆိုးအောက်မှာ ထောင်ထနေပြီ ... မြွေ ... တော်တော်ဆိုးမယ့် မြွေ ...
စုပ်ပေးတဲ့ ... ဟင့်အင်းလို့ ... လုပ်ပေးဘူးလို့ ...

၈၀၀၀ ပေးမယ်တဲ့ ... အေး ... တွေဝေသွားတယ် ... အင်း ... အေး ပါးစပ်ထဲ ဝုံကြည့်တယ် ...
နံတယ် ... အောက်သိုးဇော် ... ရွံတယ် ... မုန်းဖို့ကောင်းတယ် ... သူကတော့ ဖီးတွေ တက်နေတယ် ...
အေးကတော့ ... အန်ချချင်တယ် ... မတတ်နိုင်ဘူးလေ ... သူများပိုက်ဆံလိုချင်တာကိုး ... စုပ်လေ ...
ပိုပြီးကြီးလာလေပဲ ... စုပ်ရမှာတောင် လန့်လာတယ် ... အရည်တွေလည်း ထွက်လာတယ် ... ညှိတယ် ...
ငံတယ် ... မုန်းဖို့ကောင်းတယ် ... တဖတ်ဖတ်နဲ့ ... အောက်ကနေ ... ပင့်တယ် ... ဆောင့်တယ် ...
ရုန်းကြွလာတယ် ... အော် ... ယောက်ျားတွေများ ... တယ်ရွတာပဲ ... ကာမဂုဏ်ကို ... လူလို ခံစားရတာ
မဝနိုင်ဘူး ... စုပ်ခိုင်းတော့ ... ပိုဖီးတက်တာပေါ့ ... အေး ... လေးငါးခါလောက် လုပ်ပြီး ... ရေချိုးခန်းမှာ ...
သွားအန်လိုက်တယ် ... ပလုပ်ခကခကကျင်းပစ်လိုက်တယ် ... ဒါတောင် ... ပုပ်အဲ့အဲ့ အနံ့က မပျောက်ဘူး
... စိတ်ထဲမှာလည်း မပျောက်ဘူး ... ရင်ထဲမှာလည်း မကောင်းဘူး ... ဒီလူကြီးလည်း ... ဘာထူးလည်း ...
သေအောင် ဆော်တာပဲ ... တန်အောင်ချတာပဲ ... အသက်ရှူမဝအောင် ... ဆော်တာ ... အဆက်မပြတ်ပဲ
... အေး ... အော်တာပေါ့ ... အော်လေ ... ပိုချလေပဲ ... သဘောတွေကျလို့ ... လုပ်နေရင်း မောလာတော့
... အေးကို အပေါ်မှာ နေခိုင်းတယ် ... ပက်ပက်စက်စက် ... ဆောင့်တာ ... ခါးကို ကိုင်ပြီး ... မြှောက်တယ်
... ပစ်ချတယ် ... အောက်ကနေ ... ထိုးပင့်တယ် ... ဒုန်းကနဲ ဒုန်းကနဲ ... သားအိမ်ကိုတောင်
လာဆောင့်တာ ... ရက်စက်တယ် ... အသဲခိုက်အောင် ... နာတာပေါ့ ... မျက်ရည်တွေတောင် ...
ကျချင်လာတယ် ... အေးမငိုချင်ဘူး ... အံ့ကြိတ်ပြီး ... ခံတယ် ... လုပ်လေ ... လုပ် ... အေး ... စိတ်တွေ
... ဒီမှာမရှိဘူး ... တခြားကို ရောက်နေတယ် ... လျှောက်တွေးတယ် ... သူလည်း လုပ်ချင်တာလုပ် ...
အေးလည်း ... တွေးချင်တာတွေး ... နောက်ကနေ ... ဆော်တယ် ... အေး မွေယာခင်းကို ...
ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ... ဆုပ်ပြီး ... အော်တာပေါ့ ... မျက်နှာကို ခေါင်းအုံးမှာ ... အပ်ပြီး ... ငိုချင်တယ် ...
ဖင်ကို ... အဆက်မပြတ်ဆော်တာများ ... ဆွေမျိုးမေ့လောက်တယ် ... နာလိုက်တာ ... ပြောမနေနဲ့ ...
အဝင်အထွက်က ... ခပ်သွက်သွက် ... ပြင်းတယ် ... ကော်တယ် ... ထိုးတယ် ... ညှောင့်တယ် ... ဆရာပဲ
... အေးတော့ ... ဖတ်ဖတ်ကို ... မောတယ် ... နဖူးက ... ချွေးတွေ ... ခေါင်းအုံးပေါ်မှာ ... စိုကုန်တယ် ...
ဟူး ... တော်သေးတယ် ... ပြီးသွားလို့ ...

အေး ... မှတ်တိုင်ကို ... ပြန်လာတယ် ... ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ပြန်တဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့ ... အစာဝတော့ ...
နှင်တာပေါ့ ... ဒီလိုပါပဲ ... ယောက်ျားတွေက ... လိုတာရပြီးရင် ... အချိုးပြောင်းသွားတယ် ... အေး ...
မှတ်တိုင်ကို ... ရောက်တော့ ... ကောင်မလေးတယောက် ... ကျောပိုးလွယ်အိပ်လေးနဲ့ ... အေး သိတာပေါ့
... အေးတို့နဲ့ ဘဝတူပဲ ... မျက်လုံး ... အေးတို့က လူကို မဖမ်းဘူး ... မျက်လုံးကိုပဲ လိုက်ဖမ်းတာ ...
လိုက်ကြည့်ရင် ... မိန်းကလေးတယောက်က ... မျက်လွှာချရင်ချ ... မဟုတ်ရင် ... မျက်စိလွှဲတယ် ...
အေးတို့ကျတော့ ... ဟုတ်ဘူး ... ပိုက်ဆံလိုချင်တာကိုး ... ဘယ်သူခေါ်မလဲ ... လိုက်ကြည့်တယ် ...
ငေးတယ် ... ယောက်ျားတွေလည်း ... ဒီလိုပဲ ... ပုံမှန်ယောက်ျားလေးက ... ကြည့်ရင် ... ခကပဲ ...

မျက်စိလွှဲသွားတယ် ... အဲ ... နေချင်တဲ့လူတွေကျတော့ ... အေးတို့နဲ့ အကြည့်ချင်း ... သိတယ် ...
ဒက်တယ် ... သူဘာလဲ ... ငါဘာလဲ ... မြွေမြွေချင်း နားလည်တယ် ... အခုလည်းကြည့် ... ဒီကောင်မလေး
... ငယ်ငယ်လေး ... ကျစ်ဆံမြီးလေးကျစ်ပြီး ... ကျောမှာချထားတယ် ... ဂါဝန်ရှည်ရှည်လေးနဲ့ ...
ငယ်ငယ်လေးလို့ ထင်ရတယ် ... မကြိုက်ဘူး ... ကျစ်ဆံမြီးကို ... မကျစ်ရဘူး ... အယူအဆလို့ပြောရမလား
... အစွဲအလမ်းပြောရမလား ... ဒါမျိုးလုပ်စားရင် ... ကျစ်ဆံမြီး မကျစ်ရဘူး ... အဖမ်းအဆီးများတယ် ...
ပုံမှန် မိန်းကလေးကတော့ ဘာအရေးလဲ ... ကတုံးပဲတုံးတုံး ... ဆံပင်ပဲ ကောက်ကောက် ...
အေးတို့ကျတော့ ... မရဘူး ... အေးတို့က ... အမှောင်ထဲက လူ ... ရဲတွေကလည်း ... နပ်တယ် ...
တခါကြည့်တာနဲ့ ... သူက ဘာလဲ ... အဖမ်းခံရရင် ... သွားတော့ ... ထောင်ထဲ ... အနည်းဆုံး နှစ်နှစ်ကျမှာ
... အေး ... ကြောက်တယ် ... အေး သူ့ကို ... စကားပြောကြည့်တယ် ... အဆင်ပြေလား ဘာလားပေါ့ ...
မပြေပါဘူး ... မမရယ်တဲ့ ... ဘဝအမောတွေ ... ပြီးတွားကြတယ် ... ဒီလိုပါပဲ ... အေးတို့ကိုယ်စီမှာ ...
ဘဝအမောကိုယ်စီ ရှိကြတာပဲ ...
သူ့နာမည်က ... လရိပ်တဲ့ ... နာမည်အမှန်တော့ ဟုတ်မယ်မထင်ဘူး ... အေးတို့ လောကမှာ ...
နာမည်အမှန် ... မှည့်လေ့မှ မရှိတာ ... သူလည်း ... သနားဖို့ကောင်းတယ် ... ကရင်မလေးတဲ့ ... နယ်ကနေ
... အလုပ်ရမယ်ဆိုပြီး ... အဒေါ်က ညှာခေါ်လာတာ ... ဒီရောက်တော့ ... ဖာတန်းရောက်တော့တာပဲ ...
ကုလားတယောက်နဲ့ လွတ်ပေးတယ်တဲ့ ... မလုပ်ချင်ဘူး ... ငြင်းတော့ ... အတင်း ပါးရိုက်တယ်တဲ့ ...
အိမ်သာထဲမှာ ... သော့ခတ်ထားတယ် ... သုံးရက်လောက် ... အိမ်သာထဲမှာ အစာမကျွေးဘူးတဲ့ ...
အိမ်သာထဲက ... ရေသောက်ပြီး ... အူလိမ့်နေတာပဲတဲ့ ... အရမ်းလည်းကြောက်တယ်တဲ့ ...
နောက်ဆုံးတော့ ... ဖင်ကုန်းလိုက်ရတာပဲ ... ဘယ်ခံနိုင်မလဲရှင် ... ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် ကောင်မလေးကို ...
ဒီလိုမျိုး နှိပ်စက်ပြီး ... လိုင်းထဲသွင်းတာ ... ရက်စက်လိုက်တာ ... အဲဒါပြောတာပေါ့ ... မြန်မာမျိုးဟေ့ ...
ဒို့ဗမာဆိုဆိုပြီး ... လျှောက်အော်နေတာ ... ပြီးတော့ ... ကိုယ့်သွေးရင်းသားရင်းကို ... ဖာတန်းပို့နေကြတယ်
... ပြောတော့ လေကြီးလေကျယ် ... လုပ်တော့ တလွဲ ... အေးတို့ ... အသားတဖတ်ဖတ်တုန်အောင် ...
ခံပြီးရတဲ့ ... ပိုက်ဆံနဲ့ ... ထမင်းစားရဲတဲ့ ... လူတွေကို ... ဘယ်အတန်းအစားထဲ ထည့်ရမလဲ မသိပါဘူး ...
အေးကတော့ ... သတ်မှတ်လိုက်တယ် ... ဖာထက်တောင် ... အဆင့်အတန်းနိမ့်တယ် ... ဖာပိုင်းလုံးတွေလို့
... တွေးမိတိုင်း ရင်နာပါတယ် ... အေးတို့မှာ ... အရှက်တရား မရှိတော့ဘူး ... အကြင်နာတရားတွေ
ခေါင်းပါးကုန်တယ် ... အေးတို့ ရိုင်းတာ ... ဘယ်သူ့ကြောင့်လဲ ... တခါတလေ ... လူတွေနဲ့ ဝေးတဲ့နေရာကို
... ထွက်သွားချင်တယ် ... မခံစားနိုင်တော့ဘူး ... အထင်သေး အမြင်သေး မျက်လုံးတွေနဲ့ ... ဖြတ်ကနဲ
အကြည့်ခံရရင် ... အေးရင်ထဲမှာ ... ဝုန်းကနဲ မီးတောက်စေတယ် ... ကိုယ်က ... ဖာဆိုတော့လည်း ...
ဘာပြန်ပြောရဲမှာလဲ ... ဆင်ဖြူမျက်နှာ ဆင်မဲ မကြည့်ပုံဆိုသလို ... အေး မျက်လွှာချလိုက်ရတာပေါ့ ...

ယောက်ျားတွေက ... ကောင်းကို မကောင်းဘူး ... နနုရွရွလေးမှ ... ကြိုက်တယ် ... နို့လေးတောင် ...
မဆူသေးဘူး ... ဆွဲချင်နေတယ် ... ပိုသဘောကျတယ်တဲ့ ... ယုတ်မာလိုက်တာနော် ... ကြည့်လိုက်ရင် ...
လူကြီးလူကောင်း ... ပိုက်ဆံရှိတဲ့ပုံစံတွေ ... အိုး ... တည်းခိုခန်းများ ရောက်ရင် ... သိရပါလိမ့်မယ် ...

အကြင်နာတရား လုံးဝမရှိတဲ့လူတွေ ... အမှန်အကန် ... ချတာ ... နာလွန်းလို့ ... အော်ရင် ...
သနားမယ်များမထင်နဲ့ ... ပိုသဘောကျတယ် ... လရိပ်ပြောတယ် ... ပထမဆုံးလုပ်တဲ့ ကုလားက ...
အရမ်းရက်စက်တယ်တဲ့ ... ဖာခေါင်းက ... သူ့ကို ချုပ်ထားတယ် ... ရုန်းတော့ ... ပါးကို ... ဖြောင်းကနဲ
ဖြောင်းကနဲ ချတာ ... သွေးတောင်ထွက်တယ်တဲ့ ... လူ မလှုပ်နိုင်တော့မှ ... ဆောင့်ထည့်တာ ...
နည်းတာမဟုတ်ဘူးတဲ့ ... ကြောက်လွန်းလို့ ... သေတော့မယ် ... အမဲဖျက်သလိုပဲ ... နှစ်ယောက်သား
ဝိုင်းဖျက်ကြတာတဲ့ ... သွေးတွေလည်း အိုင်နေတာပဲတဲ့ ... အဲဒီနေ့က ... သူ ထမင်းမစားရဘူးတဲ့ ...
ဧည့်သည်က ... စိတ်တိုင်းမကျလို့ ... ထမင်း မကျွေးဘူးတဲ့ ... သနားဖို့ ကောင်းလိုက်တာ ... စစချင်း
တလက ... လိမ့်နေအောင် ... အလိုခံရတာ ... အော်ဒါကလည်း ... ကျသလားမမေးနဲ့တဲ့ ...
တယောက်ပြီးတယောက် ... မမရယ် ... တနေ့ ဆယ်ယောက်ခံရတယ် ... စဉ်းစားကြည့်ပေါ့တဲ့ ...
ယောက်ျားတွေကလည်း ... ပါကင်ကျဆိုတော့ ... သဘောတွေကျပြီး ... စွတ်လုပ်တာတဲ့ ... အားရဝမ်းသာ
... အပေါင်းအဖော်တွေ လက်တို့လိုက်သေးတယ် ... လာလိုက်တဲ့ ... ယောက်ျားတွေ ... နောက်ဆုံး ...
မခံနိုင်မှ ... ပေးနားတယ်တဲ့ ... ညဘက်ဆိုရင် ... အိပ်လို့မရဘူးတဲ့ ... အဖုတ်ထဲက ... နာနေတာပေါ့ ...
အင်နဲ့အားနဲ့ ... အဆောင့်ခံထားရတာ ... ယောင်ကိုင်းနေတာပဲတဲ့ ... ဟုတ်တာပေါ့ ... အပျိုအရွယ်လေး ...
ဘယ်ခံနိုင်ပါ့မလဲ ... သုံးလေးလလောက် ကြိတ်မိုတ်ခံရတယ် ... လရိပ်ပြောရင်း ... မျက်ရည်တွေ
ဝဲလာတယ် ... အေး ... အရမ်းသနားတာပဲ ...
အေးတို့ နှစ်ယောက် ... စကားပြောကောင်းနေတုန်း ... ကားအမဲရောင် တစီး ... နှစ်ခါ ဖြတ်သွားတယ် ...
အေး သိတယ် ... ဧည့်သည် ... ဖော်ခေါ်တော့မယ် ... အေးတို့နှစ်ယောက်ထဲက ... တယောက်ကို ...
ခါတ်ကျနေပြီ ... တီ ဆိုပြီး ... ဟွန်းသံပေးတယ် ... ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ... သူ သွားရပ်တယ် ... အေး ...
လျှောက်သွားပြီး ... မေးတယ် ... ဘယ်သူ့ကို ခေါ်မှာလဲ လို့ ... အေးကို ခေါ်မယ်တဲ့ ... သူ့ပုံစံက
ရည်ရည်မွန်မွန် သန့်သန့်ပြန်ပြန်ရှိတော့ ... လရိပ်ကို ခေါ်ရင် ... ထည့်ပေးလိုက်မလို့ပါ ... အေးကိုပဲ
ခေါ်မယ်တဲ့ ... တညလုံးနေမယ်တဲ့ ... ဘယ်လောက်လဲတဲ့ ... နှစ်သောင်းခွဲလို့ ... အိုကေတဲ့ ...
အနောက်တော့မပါဘူးနော်လို့ ... အင်း ... ကာရာအိုကေဆိုတတ်လားတဲ့ ... ရပါတယ် လို့
ပြန်ပြောလိုက်တယ် ... သိပ်တော့မလုပ်ချင်ဘူး ... ကာရာအိုကေဆိုတာလေ ... သူ့ဒုတ်ကို ကိုင်ပြီး
မှုတ်ပေးတာကို ပြောတာ ... ခုနက ... တခါမှုတ်ထားတာ ... ပြန်တွေးမိပြီး ... အန်ချင်လာတယ် ...
သူ့အရှေ့မှာမို့လို့ ... မနည်းစိတ်ထိန်းထားရတာ ... အိုကေတဲ့ ... သဘောကျရင် ... မုန့်ဖိုးထပ်ပေးမယ်တဲ့ ...
အေးလိုက်သွားတယ် ... လရိပ်က မှတ်တိုင်မှာ ကျန်ခဲ့တယ် ... ကားထဲမှာ မွှေးနေတာပဲ ...
အဲယားကွန်းကလည်း ... အေးစက်နေတာပဲ ... ချမ်းတောင် ချမ်းလာတယ် ... လူကတော့ ...
လူလတ်ပိုင်းပါပဲ ... ဗလက ခပ်တောင့်တောင့် ... ခန့်ပါတယ် ... အေး ... ဖင်ကွဲအောင် ဆော်ခံရတော့မယ်နဲ့
တူတယ် ... သူ့ပုံစံက ... ရှမ်းလိုလို ... ကချင်လိုလို ... အေး မေးကြည့်တယ် ... ဘာလူမျိုးလဲလို့ ... ဗမာတဲ့
... သဘောသားတဲ့ ... ဟိုက် ... သဘောပေါ်မှာ ... ချုပ်တီးထားသမျှ ... အေးကို ဖြည့်တော့မယ်နဲ့ တူတယ်
... ယောက်ျားက နှစ်မျိုးရှိတယ် ... တမျိုးက ... လူကပ်တွေ ... ဈေးအတင်းဆစ် ... အတင်းလုပ် ...
မတန်မရာခိုင်း ... ပြီးရင် ရစ်သေးတယ် ... မပေးချင်ဘူး ... နောက်တမျိုးက ... တောင်းတဲ့ပိုက်ဆံ ...
အပြည့်ပေးတယ် ... စိတ်ချမ်းသာရင် ပိုပေးသေးတယ် ... ဒါပေမယ့် ... သေချာတော့လုပ်ပေးရတယ် ...
ဆော်တာတော့ အမှန်းဆော်တာ ... ခံပေါ့ ... အေးက ... ဖာပဲဟာ ...

တည်းခိုခန်းရောက်တော့ ... ဝိတ်တာကို ... ထမင်းတွေ ဟင်းတွေ မှာတယ် ... အရက်တလုံးလည်း ...
ကားပေါ်က ယူလာတယ် ... ဂျော်နီဝါးကား ... အဲဒါတော့ အေးသိတယ် ... ဦးထုပ်ဆောင်းထားတဲ့ ...
ဒုတ်ကောက်နဲ့ လမ်းလျှောက်နေတဲ့ ... လူတယောက်တံဆိပ် ... ဘာလို့မှတ်မိလဲမေးရင် ... အေး ...
ပထမဆုံး ပါကင်ဖောက်ပြီး ပြန်လာတော့ ... အဖေ ဝယ်သောက်တဲ့ ... အရက် ... အရမ်းမုန်းတယ် ...
အသဲထဲမှာ ... ခိုက်နေအောင် ... မှတ်ထားတာ ... အဖေဝယ်လာတာ ... အနီ ... သူ သောက်တာ ... အပြာ
... အရမ်းဈေးကြီးတာပဲ ... အနီ ... အမည်း ... အစိမ်း ... ရွှေ ... အပြာ ... အေးမှတ်ထားဖူးတယ် ... အေး
... အရက်ထည့်ပေးတယ် ... ပုလင်းက ... နည်းနည်းလှုပ်လိုက်တာနဲ့ ... တပက်ကျတယ် ... ဖန်ခွက်ထဲ ...
ဆော်ဒါထည့်ပေးမယ်လုပ်တော့ ... မလိုဘူးတဲ့ ... ရေခဲရောဆိုတော့ ... မလိုဘူးတဲ့ ... ဒီအတိုင်း
မော့သောက်လိုက်တယ် ... ဟိုက် ... ငါ လူပေါင်းမှားပြီ ... သောက်မလားတဲ့ ... ဟင့်အင်း ...
မသောက်တတ်ဘူးလို့ ... နဲ့နဲ့သောက်ကြည့်တဲ့ ... အေး ... နည်းနည်း မြည်းကြည့်လိုက်တယ် ... မွှေးတယ်
... ချိုသလိုလို ခါးသလိုလို ... အေး မခံစားတတ်ဘူး ... ဗိုက်ထဲရောက်တော့ ... တဖြေးဖြေး
ပူတတ်လာတယ် ... အေး စကားတွေ ရွှင်လာတယ် ... ထပ်သောက်မိတယ် ... တပက်ပေါ့ ... ရီဝေဝေနဲ့ ...
သူနဲ့ စကားတွေ ပြောကြတယ် ... ရည်ရည်မွန်မွန်ပါပဲ ... အေး ရေချိုးခန်းထဲမှာ ... အဝတ်တွေ
သွားလဲလိုက်တယ် ... အေး စိတ်တွေ ပျော်နေတယ် ... သူ ရေသွားဆေးသွားတယ် ... အေး ... သူ့ကို
နမ်းတယ် ... သူလည်း ပြန်နမ်းတယ် ... အေး တကိုယ်လုံးကို ... နမ်းတယ် ... အို ... ဘာဖြစ်လို့ ...
ဒီယောက်ျားနဲ့ ... ကျမှ ... ငါ့စိတ်တွေ ... ပြောင်းဆန်ကုန်တယ် ... အေး ... မနေတတ်လောက်အောင် ...
သူ့အနမ်းတွေက ... ကဲလွန်းတယ် ... ကြိုက်မိပါတယ် ... ချစ်မိသွားတယ် ... အေး ... သူ့ဟာကို ...
သေချာကိုင်ပြီး ... စုပ်ပေးလိုက်တယ် ... တယုတယနဲ့ ... အစွမ်းကုန် ... စုပ်ပေးလိုက်တယ် ... သူ
သဘောတွေ ကျနေတယ် ... ထွန့်ထွန့်လူးသွားတယ် ... ကျေနပ်တယ် ... လာတဲ့ ... တော်ပြီတဲ့ ...
နေရအောင်တဲ့ ... အေး ပက်လက်လေး လှန်ပေးလိုက်တယ် ... သူ့ဟာ ဝင်လာတယ် ... အားးးး ...
သူ့ဒုတ်က သေးတော့မသေးဘူး ... ကြီးလည်းမကြီးဘူး ... အနေတော်ပဲ ... နည်းနည်းတော့ ထွားတာပေါ့ ...
ကောင်းတယ် ... တဟင်းဟင်း ... တရိုးရိုးနဲ့ ... အေး တချီပြီးသွားတယ် ... သူများတကာတွေလို ...
ဝုန်းဒိုင်းအုန်းဝွမ်း ... လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး ... မြန်လိုက် ... နှေးလိုက်နဲ့ ... အေး ... သူ့ရမက်နောက်ကို ...
ကောက်ကောက်ပါအောင် ... လိုက်သွားမိတယ် ... တချီပြီးတော့ ... အေး ... အပေါ်ကို ... တက်လိုက်တယ်
... သူ့ကို ... အပေါ်ကနေ ... တတ်သမျှ မှတ်သမျှ ပြုစုလိုက်တာ ... ဖင်လေးကို ... ကော့လိုက်
ကောက်လိုက်နဲ့ ... မြင်းစီးသလို ... ဒုန်းစိုင်း စီးပစ်လိုက်တယ် ... ဖတ်ဖတ်ကို မော့သွားတာပဲ ... အေး ...
လေးဘက်ထောက်ပေးတယ် ... လိုလိုချင်ချင်ပါပဲ ... သူ နောက်ကနေ ဆောင့်သမျှ လိုက်လျောမိတယ် ...
အံလေးကြိတ်ပြီး ... ဖင်လေးကို ... ကော့ကော့ပေးတယ် ... အရမ်းမောတော့ ... အေးတို့
အိပ်ပျော်သွားတယ် ... အိမ်မက်ထဲမှာ ... သူနဲ့ အေး ... လျှောက်သွားကြတယ် ... ပျော်လိုက်တယ် ...
တကယ်ပါ ... အေး ... ဘဝမှာ ... ယောက်ျားတယောက်ကို ချစ်မိသွားတာ ... ဒါပထမဆုံးပါ ...
မနက်မိုးလင်းခါနီးလေး ... အားပါးတရ ... ချစ်ပွဲဝင်ကြတယ် ... တကယ်ပါပဲ ... အေး ဘဝမှာ ...

ဒီညလေးကို ... အမြဲအမှတ်ရနေမှာပါ ... အေးကို ... တံတားဖြူမှတ်တိုင်အထိ ... သူ လိုက်ပို့တယ် ...
ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ... အချစ်ဆိုတာ မရှိတော့ဘူး ထင်ထားတာ ... သူနဲ့ ကျမှ ... အေး ချစ်မိသွားတယ် ...
မှတ်တိုင်မှာ သူ ရပ်ပြီး ထွက်သွားတော့ ... အေး ... လက်ပြမိတယ် ... နှုတ်ဆက်မိတယ် ...
ပြန်မဆံ့နိုင်တော့ဘူးဆိုတာ ... အေး သိပါတယ် ... အေး ... ဝမ်းနည်းမိတယ် ... မျက်ရည်ကျမိတယ် ...
ကန်ဘောင်ပေါ်မှာ ... သွားထိုင်ပြီး ... ငိုမိတယ် ... ဘဝဆိုတာ ... သောကတွေ အပြည့်နဲ့ပါလား ... မိုးနဲ့
မြေလို ... အလှမ်းကွာလွန်းတယ် ... မနီးစပ်နိုင်တဲ့ ဘဝတွေကို ... အေး ... မုန်းမိတယ် ... ရင်မောမိပါတယ်
... ဝမ်းနည်းမိပါတယ် ... တပတ်လောက် အေး ... အလုပ်မလုပ်နိုင်ဘူး ... သူ့ကို ပြန်တွေ့ချင်တယ် ... သူ့ကို
မျှော်လင့်နေတယ် ... မှတ်တိုင်မှာ ... ကားအမဲရောင်ဆို ... လိုက်ကြည့်ရတာအမော ... တနေ့လုံး ...
အော်ဒါမလိုက်ဖူး ... သူ့ကိုပဲ စောင့်နေမိတယ် ... သူကတော့ ... ဒါတွေ ... ဘယ်သိပါ့မလဲရှင် ... အေး ...
အရမ်းဝမ်းနည်းတယ် ...
အေး ... စိတ်ညစ်တယ် ... မပျော်ဘူး ... ဒီနေ့လည်း ... အလုပ်မလုပ်ဘူး ... အိမ်မှာပဲ အိပ်နေတယ် ...
မိုးရွာတော့ ... တံစက်မြိတ်ကနေ ကျလာတဲ့ ... မိုးရေစက်လေးတွေကို ကြည့်နေမိတယ် ...
တောတွေတောင်တွေနဲ့ ခေါင်းမူးလာတယ် ... အေး ... မတွေ့ချင်ဘူး ... ဘာမှ မတွေ့ချင်တော့ဘူး ...
ဒီအချိန်မှာ ... အိမ်ရှေ့ကို ... ဟိုဘက်အိမ်က ... ဒေါ်လှမွန် ... ရောက်လာတယ် ... မျက်ရိပ်မျက်ခြေနဲ့ ...
အပြင်ကို ထွက်ခဲ့ဖို့ ... ခေါ်တယ် ... လမ်းထိပ်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ... အေးကို ...
လက်ဖက်ရည်တိုက်ပြီး ... အကူအညီတောင်းတယ် ... ပိုက်ဆံချေးမလားတဲ့ ... ဟင့်အင်းလို့ ... ချေးပါတဲ့ ...
ပိုက်ဆံအရမ်းလိုနေလို့ပါတဲ့ ... မရှိဘူးလို့ ... တနေ့လုပ်မှ တနေ့စားရတဲ့ သူ့အချင်းချင်း ...
ဘယ်လိုလုပ်ချေးမှာလဲ ... အေးမှာလဲ တကယ်ပိုက်ဆံမရှိဘူး ... တပတ်လောက် ဘာမှ မလုပ်ပဲ ...
ထိုင်စားနေတာ ... ဒါဆို တခုကူညီပေးတဲ့ ... ဘာကူညီရမှာလဲလို့ မေးတော့ ... ဒေါ်လှမွန် ...
ပြောလိုက်တာကို ... နားတော်တော်ခါးသွားတယ် ... မွန်မွန်လေးကို ... ပါကင်ဖောက်ချင်တယ်တဲ့ ...
မွန်မွန်ဆိုတာ ... သူ့သမီး ... ကိုးတန်းလား ... ဆယ်တန်းလား ... မသိပါဘူး ...
ကျောင်းတက်တုန်းဆိုတာတော့ ... အေး သိတယ် ... လုံးလုံးကပ်ကပ်လေးနဲ့ ချစ်စရာလေးပါ ...
တော်တော်ဒေါသထွက်သွားတယ် ... ဘယ်နယ့် ... ကိုယ့်သမီး ... အပျိုနုနုထွတ်ထွတ်လေးကို ...
ဖာခိုင်းမယ်တဲ့ ... ဖာဖတ်သွင်းမယ်တဲ့ ... မွန်မွန်လို့ ... ဖြူဖြူဝင်းဝင်း ... ချစ်စရာကောင်မလေးဆို ...
လေးငါးသိန်း အသာလေးရမှာတော့ ... အေးသိတာပေါ့ ... ဒါပေမယ့် ... အေး မလုပ်စေချင်ဘူး ...
သနားတယ် ... ကိုယ်ချင်းစာတယ် ... သူကလည်း ... သိတယ် ... ငါးသိန်းလောက် ရမယ်ထင်တယ်တဲ့ ...
ဆက်သွယ်ပေးပါတဲ့ ... ကော်မရှင် တသိန်းပေးမယ်တဲ့ ... ပိုက်ဆံ တသိန်းက မနည်းပါဘူး ... ဒါပေမယ့် ...
အေး မလိုချင်ဘူး ... ဘာလို့ ငွေလိုတာလဲ ... မေးစမ်းကြည့်တော့ ...

သားဖြစ်တဲ့ကောင်က ... ညဘက် ဘောပွဲလောင်းတယ် ... ရှုံးတယ် ... ထားပါတော့ ... အမေက ... မနက်
ဈေးထဲမှာ ... နှစ်လုံးထိုးတယ် ... ဟုတ်နေပြီ ... အဖေက ... အလုပ်မှာ ... သုံးလုံးထိုးတယ် ... ကုန်ပြီပေါ့
... ကဋေရှစ်ဆယ် သူဌေးသားအမိတွေများ ... မှတ်နေလား မှတ်နေလားမသိပါဘူး ... အဖေက
ကူလီထမ်းတယ် ... အမေက ... ဈေးရောင်းတယ် ... သားက ယောင်ချောက်ဆယ် ... ဟုတ်တော့
ဟုတ်နေပြီ ... ပိုက်ဆံမရှိတော့ ပေါင်တယ် ... ပေါင်စရာမရှိတော့ ... ချေးတယ် ... အလွတ်ချေးတယ် ...

နှစ်ဆယ်တိုး ... တရာကို ... နှစ်ဆယ်တိုး ... အဲဒါနဲ့ ထပ်လောင်းတယ် ... မိုက်လိုက်တာ ... မိုက်ကြီး ...
မိုက်မ ... မိုက်လေး သုံးယောက်ရေ ... တတိတိနဲ့ ... ကုန်တယ် ... ဒီတော့ ... ဒိုင်ဆီမှာ ... အကြွေးနဲ့
ထပ်လောင်းတယ် ... ကောင်းရော ... အခု ... ဟိုက ... လာတောင်းတယ် ... လူမိုက်တယောက် ...
လွတ်လိုက်တယ် ... လကုန်ရင် ... အပြီးရှင်းပေးတဲ့ ... မရှင်းပေးနိုင်ရင် ... နင်တို့ကို အပြီးရှင်းမယ်တဲ့ ...
ကြွေးရှင်ကတော့ ... တောင်းစရာရှိတာ ... တောင်းမှာပဲ ... မမှားဘူး ... မှားတာက ... သူတို့ ... မိုက်တာက
... သူတို့ ... အခု ... သူတို့ အရှုပ်ထုပ်ကို ... ရှင်းဖို့ ... ဘုမသိဘမသိ ... မွန်မွန်ကို ... ဖာခံခိုင်းမယ်တဲ့ ...
ကောင်းလိုက်တဲ့အကြံ ... ကမ္ဘာကျော်လောက်တယ် ... ဒီလိုလူမျိုးတွေသာ များများရှိလို့ကတော့ ... အေးတို့
မြန်မာနိုင်ငံလဲ ... ဖာနိုင်ငံဖြစ်ကုန်တော့မှာပဲ ... အေးက ... ဒါလုပ်နေတာ ... သူ သိပါတယ်တဲ့ ...
ဟုတ်လားလို့ ... ပြန်ပြောလိုက်တယ် ... ပြောချင်တာက ... အကြပ်ကိုင်တာ ... နင်မကူညီရင် ...
ရပ်ကွက်ထဲမှာ ... ငါဖွလိုက်မယ်ပေါ့ ... အေး ... တခွန်းပဲ ပြောလိုက်တယ် ... မကူညီနိုင်ဘူးလို့ ...
စိတ်ပုတ်စိတ်ယုတ်နဲ့ ... မကူညီတာ မဟုတ်ပါဘူး ... ကိုယ်တတ်နိုင်တဲ့ဘက်ကနေ ... တားဆီးကြည့်တာ ...
အေးလည်း ... ငွေကြေးအရ မကူညီနိုင်ပါဘူး ... အေး မလုပ်ပေးလဲ ... တခြားလူ ချိတ်ပေးမှာပဲ ... အေး
စိတ်မကောင်းဘူး ... အေးအေးဆေးဆေး အကူအညီတောင်းနေတာကနေ ... ဒေါ်လှမွန် ... စကားနာ
ထိုးလာရော ... လိုတာမရတော့ ... ဒေါသထွက်လာတယ် ... အေး စကားမများချင်ပါဘူး ... ဒေါ်လှမွန် ...
ခနဲသွားတယ် ... ခနဲပါလေ ... ခနဲပါ ... သူတို့ကျတော့ ... တရားတယ် ... တော်တော်တရားတယ် ...
လောင်းချင်သလို ... လောင်းပြီး ... မရှုနိုင်မကယ်နိုင်မှ ... မွန်မွန်လေးက ... ဖာခံပြီး ဆပ်ရမယ်တဲ့ ...
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ... ဘေးကလူတွေ မကြားကြားအောင် ... အော်ပြောသွားတယ် ...
ပြည့်တန်ဆာပါးစပ်က ... ရွှေထွက်နေပြီပေါ့လေတဲ့ ...

ထင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ ... မွန်မွန်လေး ... ပါကင်ဖောက်ခံရတယ် ... ငါးသိန်းရတယ် ... ပွဲစားက လေးယောက်
... တယောက် ငါးသောင်း ... ဝိုင်းလှီးကြတယ် ... ခုတ်ကြတယ် ... ထစ်ကြတယ် ... သုံးသိန်းပဲကျန်တယ်
... ခံပေါ့ ... မွန်မွန်ရယ် ... ခံပေတော့ ... သနားတော့ သနားတယ် ... မွန်မွန်ကို ... အရင်က
နည်းနည်းတော့ ... သဘောမကျဘူး ... မကျေနပ်ဘူး ... အေးတို့ အိမ်ရှေ့က ဖြတ်တိုင်း ...
ဟိုဘက်ခြမ်းကပဲ လျှောက်တယ် ... သဘောက ... အေးက ဖာလေ ... သူ သိတယ် ... ဖာအိမ်ရှေ့က
ဖြတ်မလျှောက်ချင်ဘူးပေါ့ ... နည်းနည်းတော့ ဝမ်းနည်းမိတယ် ... မွန်မွန် ပါကင်ဖောက်ခံရတော့ ...
ဝမ်းသာလားဆိုတော့ ... ဟင့်အင်း ... ဝမ်းနည်းလားဆိုတော့ ... ဟင့်အင်း ... ဒေါသပဲထွက်မိတယ် ...
သနားမိတယ် ... ဒီနေ့ ... မွန်မွန် ကျောင်းသွားတယ် ... ကျောင်းစိမ်းလေးနဲ့ ... မျက်နှာလေးက ...
နွမ်းနေတယ် ... အရင်နေ့တွေလို မဟုတ်ဘူး ... အေး ကြည့်မိတယ် ... ကြည့်နေမိတယ် ... သူ ... အေး ကို
တချက်ဖြတ်ကနဲ ကြည့်တယ် ... သိတယ် ... အဲဒီ ခံစားချက်ကို ... အေးသိတယ် ... သူနဲ့ အေး ...
ဘဝတူသွားပြီ ... ရှက်ရှာမှာပေါ့ ... ဖြတ်ကနဲ ကြည့်ပြီး ... ခေါင်းလေး ဆတ်ကနဲ ငုံ့သွားတယ် ...
မျက်ရည်တွေ ဝဲနေတယ် ... တောက်ကနဲ ... မျက်ရည်လေးတစက် ... လမ်းပေါ်ကျသွားတယ် ... အေး
မြင်မိတယ် ... သနားပါတယ် ... လွယ်အိတ်လေးကို ... ပိုက်ပြီး ... ကျောင်းသွားရှာတယ် ... နှမြောမိတယ်
... မနက်တိုင်း ... ကျောင်းကို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်သွားနေတဲ့ ... ကောင်မလေး ... မပျော်နိုင်တော့ဘူး ...
မိသားစုအတွက် ... ဘဝနဲ့ ရင်းပြီး ပေးဆပ်လိုက်ရတာ ... ဘယ်သူမှန်လဲ ... ဘယ်သူမှားလဲ ... အေးလဲ

မတွေးတတ်တော့ဘူး ... သေချာတာတော့ ... လူတွေက လူသားမဆန်တော့ဘူး ... ကိုယ်ချင်းစားစိတ်တွေ ... ပျောက်ကွယ်ကုန်တယ် ... ဟိုးတုန်းက ... မွန်မွန်လေးနဲ့ အေး ... မျက်နှာချင်းဆုံတိုင်း ... သူ့အကြည့်က ရိုင်းတယ် ... အေးကို ပြည့်တန်ဆာမို့ ... ရွံတဲ့အကြည့်မျိုးပေါ့ ... အခု ... သူ ... အေးကို မကြည့်ရဲဘူး ... သနားပါတယ် ... ဝဋ်လည်တယ်လို့တော့ မပြောရက်ပါဘူး ... သူ အခု ... ကိုယ်ချင်းစာ တတ်သွားမယ်ထင်တာပဲ ...

အေး ... ဒီနေ့ အလုပ်သွားတယ် ... မွန်မွန်လေးရဲ့ ရှက်ရွံ့စွာ ခေါင်းငုံ့သွားတဲ့ အကြည့်လေးကို ... ဖျောက်မရဘူး ... ကိုယ်ချင်းစာပါတယ် ... မွန်မွန်ရယ် ... ဒီနေ့ ... အေး ... ဗိုလ်ချုပ်ဈေးကို ... သွားတယ် ... ဘာရယ်မဟုတ်ဘူး ... လျှောက်ကြည့်တာ ... မဝယ်နိုင်ပါဘူး ... အေးလက်ထဲမှာ ... လေးထောင်ပဲ ရှိတယ် ... ဈေးဆိုင်တွေ လျှောက်ကြည့်တယ် ... သိတယ် ... ဖြတ်ကနဲ ကြည့်တဲ့ မျက်လုံးတွေကို ... သိတယ် ... မြင်တယ် ... ဒင်း ဘာဆိုတာ ... သိတယ် ... ဒင်း ... ဘာစိတ်ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ... ယောက်ျားဖာတဲ့ ... အေးတို့လို ... ပိုက်ဆံမရှိလို့ ... ဖာခံစားတဲ့ မိန်းမတွေလို ... သူတို့လဲ ... ငွေအတွက် ... ဖာခံစားကြတယ် ... ရွံတယ် ... မုန်းတယ် ... ဘယ့်နှယ့် ... တောင့်တောင့်တင်းတင်း ... ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ယောက်ျားတွေက ... အလုပ်မလုပ်ဘူး ... ချွေး မစိုချင်ဘူး ... အပင်ပန်းမခံချင်ဘူး ... ကြည့်အုံး ... နိုင်ငံခြား မင်းသားကျနေတာပဲ ... ဝတ်ထားတာက ... အပျံစား ... ဒုတ်ကိုလဲ ... အပျံစား ပြင်ထားမှာပေါ့ ... အားတိုးဆေးတွေ စား ... ဂေါ်လီတွေထည့် ... မမကြီးတွေ အကြိုက် ... အံ့ကြိတ်ပြီး ... ကြိုးစားရအုံးမယ် ... အံ့မယ် ... လာခေါ်တယ် ... ဈေးဦးပေါက်တယ် ... ငတိမကြီးက ... ကားအနက်ရောင်ကြီးနဲ့ ... ဖြတ်ကနဲ ရပ်လိုက်တယ် ... စကားသုံးလေးခွန်းပြောပြီး ... ဖြတ်ကနဲ ... ကားပေါ်တက်သွားတယ် ... ဝူးကနဲ မောင်းထွက်သွားတယ် ... အော် ... ပိုက်ဆံရှိတဲ့ မိန်းမကျတော့လဲ ... တကူးတက ... ပိုက်ဆံပေးပြီး ... ခံရရှာတယ် ... သူနဲ့ အေး ... ဘာကွာလဲဟင် ... မေးကြည့်ချင်တယ် ... အေးက ... ပိုက်ဆံမရှိလို့ ... ဖာခံစားတယ် ... သူက ... ပိုက်ဆံရှိရက်နဲ့ ... ဖာလိုက်ခံတယ် ... အေး သာတယ်ထင်တာပဲ ... အေးက ပိုက်ဆံရတယ် ... သဘောသားမိန်းမ ... အရာရှိမိန်းမ ... သူဌေးမိန်းမ ... အော် ... သူတို့လဲ ... ငတ်ရှာတယ် ... ယောက်ျားနဲ့ အနေဝေးတော့ ... သစ္စာမရှိတော့ဘူးပေါ့ ... ရွာလာတယ် ... ထလာတယ် ... ဘယ်သူသိတာမှတ်လို့ ... စိတ်ကွယ်ရာမှာ ကဲကြတယ် ... ဘယ်သူ လာပြောရဲလဲ ... ငါ့ပိုက်ဆံနဲ့ ငါ ... ခံတာ ... နင်က ... ပြည့်တန်ဆာ ... ငါက ... ဘယ်သူ့မိန်းမ ဟဲ့ ...

အေး ... စိတ်လေသွားတယ် ... ပန်းဆိုးတန်းဘက် ... လျှောက်လာရင်း ... မီးပွိုင့်ဘက်ကို ကွေလိုက်တယ် ... မသွားချင်ဘူး ... ပန်းဆိုးတန်းကို ... သမ္မတ ရုပ်ရှင်ရုံဘက်ကို သွက်သွက်လေး ... လျှောက်လာတယ် ... တွေတယ် ... အတွဲတွေ ... ကောင်မလေးက ... ငယ်ငယ်လေး ... လမ်းလည်ကောင်မှာ ခါးဖက်ပြီး လျှောက်တယ် ... ဖင်လေးက ... သေးသေးလေး ... နို့လေးက ... စူရုံလေး ... ကလေးသာသာ ... အပျိုပေါက်စတွေပေါ့ ... ကျောင်းတက်နေတုန်းအရွယ် ... မိဘကွယ်ရာမှာ ... ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်ကြတယ် ... ရုပ်ရှင်ရုံထဲမှာ ... လက်သရမ်းကြမယ် ... ဖီလင်တွေ တက်ကြမယ် ... ရုပ်ရှင်ရုံထဲမှာ ... ကဲကြမယ် ... စိတ်ပါလာတော့ ... တည်းခိုခန်းကို ခိုးကြတယ် ... အင်း ... ဟုတ်တော့ ဟုတ်နေပြီ ... အေး ... နင် ဘာလို့ လိုက်တွန့်တိုနေတာလဲ ... သဒ္ဓါလို့ ... သူ ခံတာ ... သူ့ဟာနဲ့ သူခံတာ ... နင်က ဘာတွေ

လိုက်တားမြစ်ချင်ရတာလဲ ... သူတို့က ... အမျိုးကောင်း သမီးတွေ ဟဲ့ ... သူတို့ဘာသာ ... သူတို့ချစ်သူနဲ့ ... ကမြင်းကြောထတာ ... နင်နဲ့ ဘာဆိုလဲ ... အေး စိတ်တွေ ဘာဖြစ်နေတာလဲ ...

သမ္မတဘေးနားမှာ ... ဟိုတယ် အကြီးကြီးရှိတယ် ... အေး မသွားဖူးပါဘူး ... ရပ်ကြည့်မိတယ် ... သဘောကျတယ် ... ဟိုတယ်ကြီးက ... ဟိန်းနေတာပဲ ... ဟော ... ထွက်လာတယ် ... ကောင်မလေး တယောက် ... အေးထက် အသက်နဲ့နဲ့ကြီးမယ် ... လှတယ် ... မျက်နှာကို ပြင်ဆင်ချယ်သထားတယ် ... ရွတ်တယ် ... တင်တွေ ရင်တွေက ... ကားတက်နေတယ် ... သိတယ် ... သူက ဇယား ... ဖုန်းဇယား ... အဆင့်အတန်းမြင့်တဲ့ ဟိုတယ်ကြီးတွေမှာပဲ ... ခံတယ် ... အေးတို့လို ... လမ်းဘေး တည်းခိုခန်းမှာ ဘယ်ခံမလဲ ... ဈေးကြီးတယ် ... လူရွေးတယ် ... အင်း ... အလုပ်ဖြစ်တယ်နဲ့ တူတယ် ... မျက်နှာလေးက နွမ်းနေတယ် ... ခြယ်သထားပေမယ့် ... အေး သိတယ် ... ဒူးတွေ မခိုင်ဘူး ... ယိုင်ချင်တယ် ... ဒေါက်ဖိနပ်ကြောင့်မဟုတ်ဘူး ... ညတုန်းက ... ပယ်ပယ်နယ်နယ် ခံထားရလို့ ... အားမရှိတာ ... မဟုတ်သေးဘူး ... ညတုန်းက ခံရရင် ... ဒီလိုမဖြစ်ဘူး ... သိပြီ ... အချိန်ပိုင်း ... ဆက်ရှင်နဲ့ ခံတာ ... သုံးနာရီ ... အနားယူချိန်မရှိလို့ ... အားမရှိတာ ... အေးထင်တာ မှန်တယ် ... ယောက်ျားတယောက် စောင့်နေတယ် ... လက်ထဲမှာ ... ကလေးလေး ပွေထားတယ် ... သူ ဘယ်သူလဲ ... ခေါင်းလား ... ယောက်ျားလား ... ဟိုယောက်ျားက ... တခွန်းနှစ်ခွန်းပြောတယ် ... ကောင်မလေးက ... မျက်နှာ ညှိုးသွားတယ် ... ပိုက်ဆံ ခပ်ထူထူလေး တထပ်ကို ... ဟိုလူကို ... ထုတ်ပေးတယ် ... ကလေးလေးကို ... ပွေချီပြီး နမ်းလိုက်တယ် ... ပြီးတော့ ... ဟိုကောင်လက်ကို ဆွဲတယ် ... ဟိုကောင်က ... ပိုက်ဆံကို သေချာရေနေတယ် ... ပြည့်တယ် ဆိုတဲ့ အပြုံးမျိုး ပြုံးတယ် ... သူ့ခါးကို ဖက်တယ် ... အင်း ... သူတို့က လင်မယားတွေ ... ရက်စက်လိုက်တာ ... အေး ... ရင်မောသွားတယ် ... အေး ရင်ပူသွားတယ် ... ကလေးက ... တနှစ်သား နှစ်နှစ်သားလောက်ပဲ ရှိမယ် ... မိန်းမကို ... ဖာခံခိုင်းတယ် ... လူပုံစံက ... တောင့်တောင့်တင်းတင်းပါပဲ ... အင်္ဂါစုံတယ် ... ယုတ်မာလိုက်တာ ... ယောက်ျားဖြစ်ပြီး ... မိန်းမကို ရှာမကျွေးဘူး ... ဖာခံခိုင်းတယ် ... အေး ... ငိုချင်လာတယ် ... သူတော့ မသိဘူး ... အေးဆိုရင် ... အေးသာဆိုရင် ... ဒီလိုယောက်ျားမျိုးကို ... ဆက်ပေါင်းမှာလား ... ချစ်နေမှာလား ... ယုယမှာလား ... အောက်ကျခံမှာလား ... အေး မပြောတတ်ဘူး ... စိတ်ညစ်လာတယ် ... အိမ်ကို ပြန်တယ် ... မိုးအေးအေးနဲ့ ... အိပ်ပစ်လိုက်တယ် ...

အိမ်မှာနေတော့ ... လူတွေ အကြောင်းပိုသိလာတယ် ... အေးတို့ ရပ်ကွက်ထဲက ... အရူးမလေး ... မိစံ ... ပိုက်ကြီးလို့တဲ့ ... ယုတ်မာလိုက်ကြတာ ... ရက်စက်လိုက်ကြတာ ... နှမချင်းကိုယ်ချင်းမစာဘူး ... ကြားကြားချင်း ... ဒေါသထွက်မိတယ် ... ယောက်ျားတွေများ ... အောက်တန်းကို ကျလွန်းတယ် ... မိန်းမ ဒီလောက်ရှားသလား ... မရှားပါဘူး ... မိန်းမယူလဲ ရတယ် ... မယူနိုင်လဲ ... ဖာတွေက အပုံလိုက် ... ရိုက်သတ်လို့တောင် မကုန်ဘူး ... လုပ်ပေါ့ ... ပိုက်ဆံပေးပြီး ... လုပ်ပေါ့ ... အခုတော့ ... ဟုတ်ဘူး ... အရူးမတောင် ... မရှောင်ဘူး ... မိန်းမနဲ့ ယောက်ျား ... ဒီလိုနေလို့ ... တခါထဲနဲ့တော့ ... ပိုက်မကြီးလောက်ဘူး ... ခဏခဏ ... လုပ်မှ ... ပိုက်ကြီးတာ ... ခဏခဏ ... ယုတ်မာကြတာပေါ့လေ ... တောက် ... ယောက်ျားဆိုတာ ... ကောင်းကို မကောင်းတာ ... ပိုက်ဆံရှိတဲ့လူကလဲ ... ပိုက်ဆံရှိတဲ့

အလျှောက် ... ငွေထုပ်ပိုက်ပြီး ... ကမြင်းကြောထတယ် ... ပိုက်ဆံမရှိတဲ့လူကလဲ ... တွေတာကို ...
ကြံတယ် ... အရူးမကို ကြံတယ် ... လောကကြီးက ... ဘာတွေ ဖြစ်ကုန်ပြီလဲ ... ဗမာလူမျိုးတွေ ...
အရှက်တရား ... မရှိတော့ဘူးလား ... အသိတရား မရှိတော့ဘူးလား ... ကိုယ်ကျင့်တရား မြင့်မားပါတယ်ဆို
... ဟင်း ဟင်း ... ရိပ်စစ်လိုက်ချင်တယ် ... ဟားပစ်လိုက်ချင်တယ် ... ပြောတော့ ... ကိုယ့်အမျိုးကို
စောင့်ရှောက်ကြတယ်တဲ့ ... ထို့ ... သွေးရင်းသားရင်းကို ... ရောင်းစားရက်တယ် ... ထို့ ... အရူးမကို ...
ကြံရက်တယ် ... ထို့ ... မိန်းမကို ဖာခံခိုင်း ... ရတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ ... ထမင်းစားရက်တယ် ... ထို့ ... အေးတို့တွေ
... ဆင်းရဲပါတယ် ... အေးတို့တွေ ... ငတ်နေတယ် ... အေးတို့လို မိန်းမသားတွေ ... မလုံခြုံတော့ဘူး ...
ငါတို့တွေ ... ဖာမျိုးဖြစ်နေပြီဟေ့ ... ငါတို့တွေ ... ငါတို့တွေ ... ဟီးးးး ... အေး ... အားရပါးရ ငိုချလိုက်တယ်
...

ပြီးပါပြီ

အချစ်တက္ကသိုလ်မှကူးယူဖော်ပြသည်။